

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.517 van 14 januari 2002
in de zaak A. 108.982/IX-3017.**

In zake : Jozef AERTSEN,
wonende te WUUSTWEZEL,
Berkendreef 39

tegen :

de Orde van architecten, vertegenwoordigd door de Nationale Raad,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. THEUWISSEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Schoonslaapsterstraat 29, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef AERTSEN op 14 augustus 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit genomen door de provinciale raad van de Orde van architecten van Antwerpen waarbij zijn verzoek tot ontslag als lid van de Orde van architecten wordt geweigerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DESMEDT, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. THEUWISSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker ingeschreven is op de tabel bijgehouden door de raad van de provincie Antwerpen van de Orde van architecten; dat die raad hem op 13 augustus 1998 een tuchtsanctie van twee jaar schorsing oplegde; dat het beroep tegen die beslissing op 23 december 1999 werd verworpen door de Nederlandstalige raad van beroep van de Orde van architecten; dat verzoeker tegen die laatste beslissing op 26 januari 2000 een cassatieberoep instelde; dat verzoeker met een brief van 10 oktober 2000 de provinciale raad vroeg om hem uit te schrijven van de tabel; dat de provinciale raad op 12 oktober 2000 besloot dat verzoek slechts te behandelen nadat het Hof van Cassatie uitspraak zou hebben gedaan; dat voornoemd Hof verzoekers beroep op 27 april 2001 verwierp; dat verzoeker met een brief van 28 mei 2001 een tweede maal verzocht om van de tabel te worden weggelaten; dat de provinciale raad van Antwerpen op 31 mei 2001, bij de thans bestreden beslissing, oordeelde dat verzoeker pas van de tabel kan worden weggelaten nadat de tuchtprocedure, en de hieraan verbonden gevolgen, volledig afgelopen is;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is omdat verzoeker geen gebruik heeft gemaakt van het georganiseerd administratief beroep dat voor hem openstaat bij de raad van beroep van de Orde van architecten; dat zij uiteenzet dat volgens artikel 31 van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde van architecten de raden van beroep uitspraak doen over de beroepen ingesteld tegen de beslissingen die de raden van de Orde -bedoeld wordt de provinciale raden- op grond van de artikelen 17, 20 en 61 van dezelfde wet hebben uitgesproken en dat artikel 17 van dezelfde wet bepaalt dat elke raad van de Orde een tabel en een lijst van stagiairs bijhoudt, waarop de leden van de Orde worden ingeschreven die de hoofdzetel van hun activiteit in zijn gebied gevestigd hebben; dat volgens de verwerende partij uit de bepalingen van artikel 17 blijkt dat de provinciale raden van de Orde "meester zijn van" de tabel en

de lijst van de stagiairs, dat krachtens deze bevoegdheid de provinciale raad dus beslist wie op de lijst wordt ingeschreven of weggelaten en dat tegen die beslissingen kan worden opgekomen voor de raad van beroep van de Orde en dat logischerwijze dus, als de raden van beroep bevoegd zijn om een beslissing van de provinciale raad waarbij de inschrijving op de tabel geweigerd wordt, te beoordelen en gebeurlijk te vernietigen, zij ook bevoegd zijn om een beslissing waarbij een aanvraag tot weglating van de tabel wordt geweigerd, te beoordelen en gebeurlijk te vernietigen; dat de verwerende partij dan ook concludeert dat verzoeker vooraf gebruik had dienen te maken van het administratief beroep dat de wet van 26 juni 1963 aldus voor hem organiseert tegen de door de provinciale raad op 31 mei 2001 genomen beslissing;

Overwegende dat de opgeworpen exceptie zulk een grote graad van ernst vertoont dat de Raad van State ze ook in het kader van dit administratief kort geding, althans voorlopig, moet beantwoorden;

Overwegende dat artikel 17, § 1, van de voornoemde wet van 26 juni 1963, zoals laatst vervangen bij koninklijk besluit van 17 september 2000, elke raad van de Orde van architecten opdraagt de tabel van de leden van de Orde die de hoofdzetel van hun activiteit in zijn gebied gevestigd hebben bij te houden en over aanvragen tot inschrijving te beslissen; dat tegen die laatste beslissingen blijkens artikel 31 van de wet een beroep kan worden ingesteld bij de raden van beroep; dat volgens artikel 33 tegen de door een raad van beroep gewezen eindbeslissingen een cassatieberoep mogelijk is bij het Hof van Cassatie;

Overwegende dat de wet niet uitdrukkelijk bepaalt dat de provinciale raden van de Orde dienen te beslissen over vragen tot weglating van de tabel, anders dan bij tuchtmaatregel, zoals de beslissing waarvan verzoeker de schorsing vraagt; dat dan ook de vraag kan rijzen of tegen een dergelijke beslissing een beroep openstaat overeenkomstig artikel 31; dat, echter, aangezien zoals vermeld de provinciale raden krachtens artikel 17, § 1, van de wet belast zijn met het bijhouden van de tabel, die bevoegdheid bij ontstentenis van andersluidende bepaling logischerwijze ook het beslissen over vragen tot weglating omvat; dat aangezien zulke beslissingen genomen worden op grond van artikel 17 van de wet, krachtens artikel 31 ertegen een beroep kan worden ingesteld bij een der raden van beroep; dat derhalve in de huidige stand van het geding aangenomen moet worden

dat de bestreden handeling geen in laatste aanleg genomen beslissing is, zodat de vordering tot schorsing bij de Raad van State om die reden niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.